

உண்மைகள் உறவுக்குவதில்லை

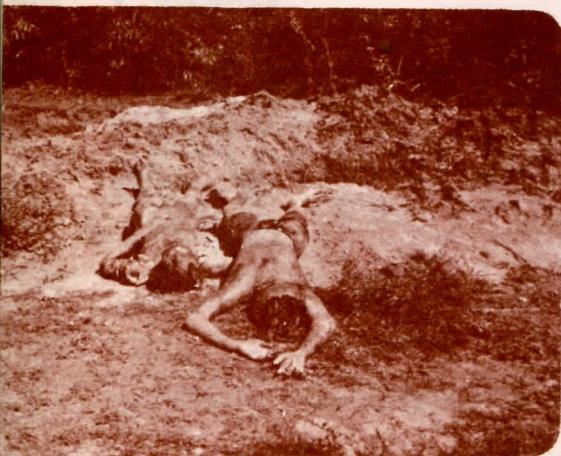

S. செல்வமுரர் (சீவா)

30-12-62

மூலாய்

த. ம. வி. க. வெறிச் செயலுக்கு
பணியான எமது போராளிகள்.

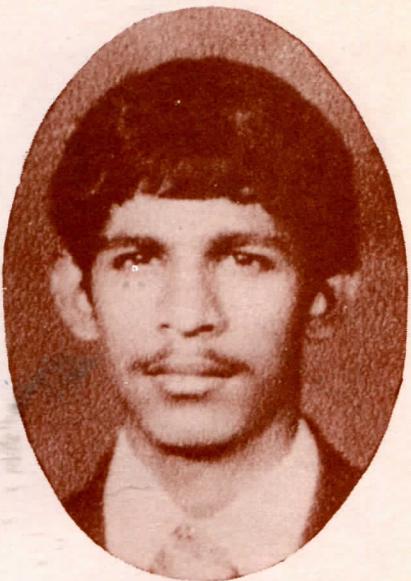
இன்று தமிழ்முத் தேசிய இனம் ஒரு வரலாற்று நெருக்கடியை எதிர்நோக்கி நிற்கிறது. அரசு பயங்கர வாத ஒடுக்குமுறை கூர்மையைடைந்து எமது மக்கள் இன அழிவின் விளிம்புக்குத் தள்ளப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழரின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒரு இன யுத்தமாகத் திசைதிருப்ப சிங்கள் அரசு முனைந்துவருகிறது.

இந்த ஆபத்தான், இக்கட்டான சூழ்நிலையில் விடுதலைப் போராளிகள் மத்தியில் பினக்குகள், பிளவுகள் நீங்கி, புரிந்துணர்வு தோன்றி, ஒருமைப்பாடு உருவாகுவதையே தமிழ்ம் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். உலகெங்குமுள்ள தமிழ்த் தேசாபிமானிகளது அபிலா சையும் இதுவே.

இந்த ஒற்றுமைக்கான தேவையையும், அவசியத்தையும், அதன் வரலாற்று நிரப்பந்தத்தையும் நாம் நன்கு உணர்வோம். பழையதும் பலம்வாய்ந்ததும், புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டத்தில் முன்னணி வகிப்பது மான விடுதலை இயக்கம் என்ற ரீதியில் ஏனைய விடுதலை அமைப்புகளை அரவணைத்துச் செல்வது எமது தேசிய கடமை என்பதையும் நாம் உணராமல் இல்லை. இந்த விழிப்புணர்வின் அடிப்படையில் நாம் ஒற்றுமையை விரும்பினேன். இலட்சியப் பாதையிலிருந்து வழுவாத, உண்மையான, நேர்மையான, அரசியல் சந்தர்ப்பவாத மற்ற ஒருமைப்பாட்டை கட்டி எழுப்பு வேத எமது நோக்கம். பிரச்சாரத்திற்காகவோ, அரசியல் இலாபம் கருதியோ, மக்களை ஏமாற்றவோ நாம் ஒற்றுமை வேதாந்தம் பேசவில்லை. அப்படியான சூத்திரதார அரசியல் வேடங்கள்போடும் அவசியம் எமக்கு இருக்கவில்லை. ஆகவே ஒற்றுமை விசயத்தில் நாம் அவசாப்படாமல், நிதானமாக, பொறுமையாக அடியெடுத்து வைத்தோம். முதலில், களத்தில் போராடும் புரட்சிகர அமைப்புகள் ஒன்றுபட வேண்டிய தன் முக்கியத்துவத்தை நாம் உரைந்துகொண்டோம். அதன் பிரகாரம் அந்த அமைப்புகளோடு பேச்சுக்களை நடத்தி, அவர்களோடு ஒன்றுபட்டு செயற்படுவதென முடிவெடுத்திருக்கிறோம். இது மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் விடயம். இதுபற்றி விரைவில் பொதுமக்களுக்கு ஒரு பகிரங்க அறிக்கையை வெளியிடவிருக்கிறோம்.

விடுதலை அமைப்புகள் மத்தியில் இந்த நல்லெண்ண தழ்நிலை உருவாகிவரும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் விடுதலைக் கழகம் மட்டும் எமது இயக்கத்தோடும் ஏனைய சில அமைப்புகளோடும் முரண் பட்டு நிற்கிறது. இவர்களது பிரச்னைதான் என்ன? ஏன் இப்படி இவர்கள் முரண்பாடுகளையும், பகைமையையும் வளர்த்துச் செல்கிறார்கள்? உதட்டளவில் ஒற்றுமைக் கீதம் பாடிக்கொண்டு, செயல்களில் வேற்றுமையை விதைத்து வருவதன் காரணம்தான் என்ன?

இன்றைய துழநிலையில் எந்தவொரு விடுதலை அமைப்புடனும் பகையையையும் முரண்பாட்டையும் வளர்த்துக்கொள்வது எமது நோக்கமல்ல. எமது மக்களும் இதனை விரும்பப்போவதில்லை. ஆனால் தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம் எம்மீது கட்டவிழ்த்து விடும் அபாண்டமான, அநியாயமான, பொய்ப் பிரச்சாரத்திற்கு நாம் பதிலளிக்கத் தவறினால் பொய் மைக்கும், புரளிக்கும், துழச்சிக்கும் இடமளித்த பழி எம்மீது சாரும். ஆகவே நாம் இவர்களது நட்டா முட்டித்தனமான நடவடிக்கைகளையும், அவற்றை முடிமறைக்க இவர்கள் கட்டவிழ்த்துவரும் விசமப் பிரச்சாரத்தையும் அம்பலப்படுத்துவது தவிர்க்க முடியாத தாகிறது. உண்மையை நாம் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வது எமது கடமை. உண்மைக்கும் நேரமைக்கும் மக்கள் மதிப்பளிப்பார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கை.

விடுதலைப் புலிகளுக்கும் தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்திற்கும் இடையிலான முரண்பாடு நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. கழகத்தின் தலைவர் உமா மகேஸ்வரன் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டதிலிருந்து இன்றுவரை எமது இயக்கத் தைப்பற்றியும், எமது தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களைப் பற்றியும் மிகவும் மோசமான, மிகவும் விசமத் தனமான, மிகவும் கீழ்த்தரமான பிரச்சாரத்தை கட்ட விழ்த்து வருவது யாவரும் அறிந்ததே. பொய்ப் பிரச்சாரம் மட்டுமல்லாது காடைத்தனமும், துரோகத் தனமும் சதிகளும் இவர்களது அரசியலை கறைபடியச் செய்தது. இவர்களது இந்த நீண்ட, துரோகத்தனமான, நாசகார அரசியல் வரலாற்றை எடுத்துரைப்பது எமது நோக்கமல்ல. சமீபகாலமாக நிகழ்ந்த சில சம்பவங்களை மட்டும் இங்கு நாம் விளக்கினால் போதும். அதிலிருந்து இவர்களை இனம்கண்டுகொள்ள முடியும்.

பல மாதங்களுக்கு முன்பு உமா மகேஸ்வரன் ஒரு பிரச்சாரக் குண்டை வெடித்தார். பிரபாகரனுடன் பேசத் தயாராக இருப்பதாகவும், புலிகளுடன் ஒன்று பட்டு இயங்க விரும்புவதாகவும் பத்திரிகைகளுக்குப் பகிரங்க அறிக்கை விடுத்தார்.

கழகத்தினர் பிரச்சாரத்தில் சாமர்த்தியசாலிகள். பிரச்சார சாதனத்தின் வலிமையை நன்கு அறிந்தவர்கள். போராட்டத்தில் மக்களை கவர்வதைவிட பிரச்சாரத் தால் மக்களை வென்றுவிடலாம் எனக் கருதுபவர்கள். அதனால்தான் போராட்டத்திலிருந்து விலகியிருந்து பிரச்சார அமைப்புகளை பலப்படுத்திவருகிறார்கள். சொற் களால் மக்களுக்கு செப்படிவித்தை காட்டலாம் என என்னுகிறார்கள் போலும்.

உமாவின் அறிக்கை மக்களை ஈர்ந்ததில் ஆச்சரியப் படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. சங்கடமான நிலையை உருவாக்குவது அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது.

த. வீரந்திரன் (வீரி)

22-9-64

சுழிபுரம்

க. யோகீஸ்வரன் (சஸ்)
5-8-68
சுழிபுரம்

ஆனால் நாம் உண்மையில் ஒற்றுமையை விரும்பினேன். ஆகவே உமாவின் அழைப்பை நாம் நிராகரிக்கவில்லை.

உமாவை சந்தித்துப் பேசி ஒற்றுமையை எமது நிலைப்பாட்டை விளக்க எமது பிரதிநிதி ஒருவரை அனுப்பிவைத்தோம்.

ஒற்றுமைக்கு முதற்படியாக ஒற்றுமைக்கான நல்லெண்ண, நட்புறவுச் சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு வழியாக ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிப் பேசுவதையோ, விசமத்தனமாக விமர்சிப்பதையோ நிறுத்தவிட வேண்டும். முரண்பாட்டையும் பகைமை யையும் வளர்க்கும் சகல நடவடிக்கைகளுக்கும் முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்படவேண்டும். இவ்விதமான நட்புறவு சூழ்நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டதன்பின் எந்த அடிப்படையில் ஒன்றுபட்டு இயங்குவது என்று பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். இவ்வாறு எமது நிலைப்பாட்டை தமிழ்மீது மக்கள் விடுதலைக் கழகத் தலைமைக்கு எடுத்து விளக்கினேன். இதற்கு அவர்கள் இணங்கினார்கள்.

ஆனால் நடந்ததுதான் என்ன?

எமது இயக்கத்திற்கு எதிராகப் படுமோசமான விசமப்பிரச்சாரம் முடுக்கிவிடப்பட்டதுடன் எமது இயக்க உறுப்பினர் மீது காட்டுமிராண்டித்தனமான காடைத்தனமும் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டது. ஆத்திர மூட்டும் இச்சம்பவங்களை காலவரை அடிப்படையில் பட்டியில் போட்டுக் காட்டலாம்.

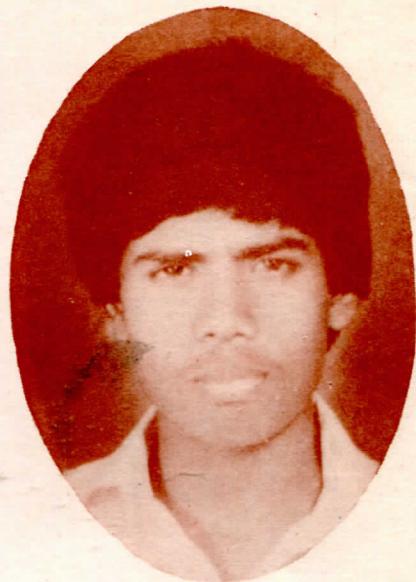
20-11-84ல் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்குப் பொறுப்பானவரும், எமது இயக்க முன்னணித் தளபதி களில் ஒருவருமான 'பசீர் காக்கா' என்பவரை கழகத் தினர் சிங்கள இராணுவ சீருஷட அணிந்துவந்து கடத்திச் செல்ல முயன்றனர். சிங்கள இராணுவத் தினரால் பிடித்துச் செல்லப்பட்டார் என்ற மாயையை உருவாக்கி பசீரை கொலைசெய்ய முயன்ற நயவஞ்சக மான செயல் இதுவாகும்.

25-11-84ல் தேசிய விடுதலைப் போரில் முதலில் உயிர்த்தியாகம் செய்த மாவீரன் சங்கரின் இரண்டாவது நினைவாண்டு நாளைக்குறித்து நிற்கும் சுவரொட்டிகளை சுழிபுரத்தில் ஒட்டச்சென்ற எமது ஆறு இளம் புலிகளை த.ம.வி. கழகக் காட்டயர்கள் கைது செய்து, சித்திரவதை செய்து, கண்டதுண்டமாக வெட்டி, கோரமாகக் கொலை செய்து புதைத்தனர். இந்தக் கோரத்தை நேரில் கண்ட இரு சுழிபுர இளைஞர்களும் கொலை செய்யப்பட்டு புலிகளோடு புதைக்கப்பட்டனர். கழகத்தினரின் இந்தக் கூட்டுக் கொலைகள் யாழ் மக்களை திடைப்பில் ஆழ்த்தி யது. இந்தக் கொலைகாரப் பாதகர்கள் யார் என்பதை மக்கள் இனம் கண்டுகொண்டதால் நாம் பழிதீர்க்கும் நடவடிக்கையில் இறங்கவில்லை. மக்களே தீர்ப்பளிக் கட்டும் என்று பெருந்தனமையோடு விட்டுவிட்டோம்.

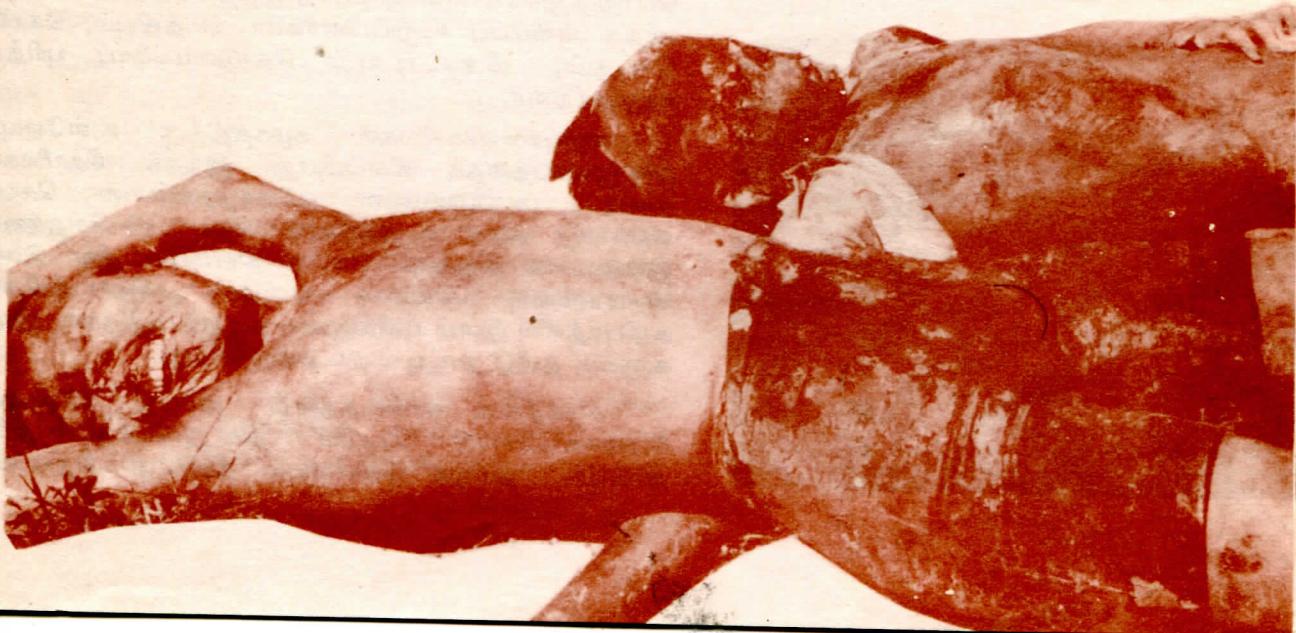
6-12-84ல் மதுரையில் ஓரிடத்தில் குளிக்கச் சென்ற எமது இயக்க உறுப்பினர் சிலரை கழகத்தினர் ஆயுத முளையில் மூர்க்கமாகத் தாக்கியதோடு சுழிபுரக் கொலை களை நினைவுட்டி மிரட்டினர்.

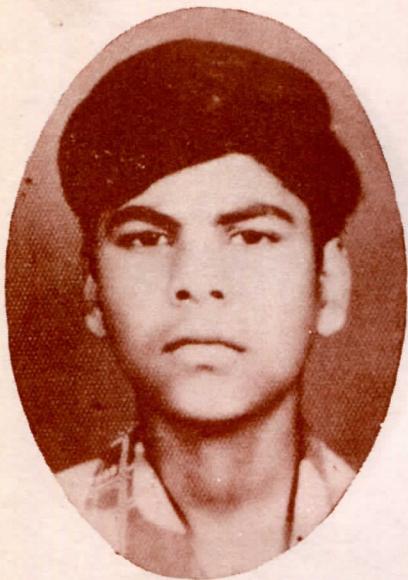
1-1-85ல் மதுரையில் எமது மருத்துவத்துறைப் பொறுப்பாளரும், இயக்கத்தின் மூத்த உறுப்பினருமான உதயகுமார் என்பவரை கழகத்தினர் வஞ்சகமாகக் கடத்த முயன்றனர்.

14-1-85ல் எமது இயக்க அங்கத்தவர் குணம் என்பவர் தஞ்சாவூரில் பேருந்தில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது கழகத்தினரால் துப்பாக்கி முளையில் கடத்தப்பட்டா. கழகத்தின் முகாமிற்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட அவர் மிகக் கொடுரமான முறையில் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார். அவரிட மிருந்து எமது தலைவர் பிரபாகரனை கொலை செய்வதற்கு தேவையான விபரங்களைப் பெற முயன்றனர். (பிரபாகரனின் இருப்பிடம், மோட்டார் வாகன இலக்கம், மெய்ப் பாதுகாவலர், ஆயுதங்கள் பற்றிய விபரங்கள்.)

சிவானந்தன்
(சின்ன சிவா)
21-8-64
முளாய்

வி. தேவநாதன் (தேவன்)
5-9-65
சுழிபுரம்

15-2-85ல் எமது இயக்க ஆதரவாளர் ஆதவன் என்பவரை கழக உறுப்பினர் கடத்திச் சென்று சென்னை யிலுள்ள கூட்டணி உறுப்பினர் ஆனந்தசங்கரி (முன்னால் பா.உ.) வீட்டில் வைத்து சித்திரவதை செய்து சுழிபுரத்தில் ஆறு பேரை கழகத்தினர் கொலை செய்தது புலிகளின் தப்பான பிரச்சாரம் என்ற ரீதியில் அவரிடம் நிரப்பந்தமாக பயமுறுத்தி கடிதம் எழுதி வாங்கினர்.

5-3-85ல் எமது முத்த இயக்க உறுப்பினரான பொட்டு என்பவரையும் வேறு ஒரு இயக்க உறுப்பினரையும் கழகத்தினர் முத்துப்பேட்டையில் வைத்து ஆயுத முஜையில் கைது செய்து பலாத்காரமாக தமது முகாமுக்கு கடத்திச் சென்றனர். அங்கு அவர் மிரட்டப் பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டார். அவரது கைத் துப்பாக்கியும் பறித்தெடுக்கப்பட்டது.

இப்படியான காடைத்தனத்தையும் காட்டுமிராண் டித்தனத்தையும் எத்தனை காலத்திற்கு நாம் சகித்துக் கொண்டிருப்பது. எமது பொறுமைக்கும் பெருந் தன்மைக்கும் ஒரு வரம்பு இருக்கத்தான் செய்கிறது. எம்மை சதா ஆத்திரமுட்டி, அவமானப்படுத்தி, சண்டைக்கு இழுப்பதன் அந்தாங்க நோக்கம்தான் என்ன? ஒற்றுமைக்கான நல்லெண்ண சூழ்நிலையை உருவாக்குவது இவ்விதம்தானு? புரட்சி இயக்கம், மக்கள் இயக்கம், சோசலிச தர்மம் என்றெல்லாம் தம்பட்டமடித்துக்கொண்டு சகோதர புரட்சிவாதிகளை கொலை செய்தும், சித்திரவதை செய்தும், கொடுமைப் படுத்தியும் காட்டு விலங்காடித்தனமாக நடந்து கொள்ளும் இந்தக் கும்பளின் நோக்கம்தான் என்ன? எமது இயக்கத்தோடு மட்டுப்பல்லாது வேறு சில விடுதலை அமைப்புகளோடும் இவர்கள் தமது காடைத் தனத்தைக் காட்டத் தவறவில்லை. சுழிபுரம் படுகொலை களை ஒரு விடுதலை அமைப்பு பலமாகக் கண்டித்தது. த.ம.வி. கழகத்தினர் பொதுமக்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும் எனக் கோரிக்கை விடுத்தது. இதனைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத இந்த சண்டியர் கோவூடி அந்த அமைப்பு உறுப்பினர்களை கடத்தியும், கொலை செய்தும், மிரட்டியும் கொடுமைகளைப் புரிந்து வருகின்றனர்.

சுழிபுரம் கொலைகள் கழகத்திற்கு உள்ளேயும் ஒரு பூகம்பத்தைக் கிளப்பியது. இந்தக் கொலைகள் மிகவும் அநியாயமான, மிருகத்தனமான செயல் என்பதை கழக உறுப்பினர் சிலர் விமர்சித்தனர். இப்படியாக நியாயம் கேட்க கிளம்பிய சில இளம் போராளிகள் மாயமாக மறையத் தொடங்கினர். சுழிபுரத்தில் இளம் புலிகளுக்கு நடந்த கதிதான் இவர்களுக்கு தமிழ் நாட்டில் நடந்திருக்கிறது.

கழகத்தின் காடைத்தனம் தமிழீழ விடுதலைப் போராளிகளோடு மட்டும் நின்றுவிடாது. தமிழ் நாட்டில் தமிழக மக்களையும் தீண்டத் தொடங்கி

யுள்ளது. இதன் விளைவாக உமாமகேஸ்வரனுக்கும் அவரது சகாக்கனுக்கும் எதிராக காவல் துறையினரால் முன்று வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

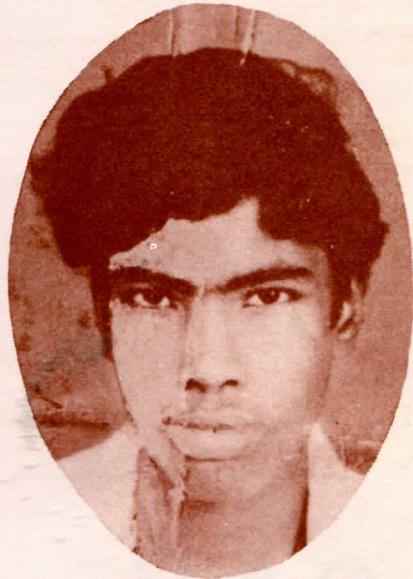
நாம் களத்தில் சிங்கள் ஆயுதப் படைகளை எதிர்த்துப் போராடி வருகிறோம். எமது சிந்தனையும் செயலும் எதிரியை சமரிடுவதில் செலவாகி வருகிறது. ஏனைய அமைப்புகளும் களத்தில் குதித்துள்ளன. கழகத்தினர் மட்டும் போராட்ட களத்தில் இறங்க மறுத்துக்கொண்டு, போராட்டத்தைப் பின்போட்டுக் கொண்டு, போராடும் இயக்கங்களோடு போர் தொடுத்து நிற்கின்றனர். இவர்களது சக்தியெல்லாம் சகோதர யுத்தத்தில், உடன்பிறப்புக் கொலைகளில் செலவாகிறது.

நாம் சகோதர யுத்தத்தை விரும்பவில்லை. எமது சகோதரர்களோடு சண்டையிடுவது எதிரிக்கு மட்டுமே சாதகமாக அமையும் என்பது எமக்குத் தெரியாததல்ல. ஆனால் அதே சமயம் கழகத்தினரின் காடைத்தனத் திற்கு இடமளித்து, குட்டக் குட்டப் பொறுத்துக் கொள்ளும் முட்டாள்களாக முடங்கிக்கிடக்கவும் நாம் தயாராக இல்லை. கழகத்தினரின் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாகவேண்டும். அல்லாது போன்ற எமது விடுதலைப் போராட்டம் இயக்கங்களின் உள்போராட்டமாக வெடிக்கும் ஆபத்தை தடுக்க முடியாது. எனவே நாம் கழகத்தின் மீது ஒரு எச்சரிக்கை நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளத் தீர்மானித்தோம்.

கடந்த 7-3-85ல் தமிழ் மக்கள் விடுதலைக் கழகத் தின் படைத்துறைச் செயலர் என்ற பொறுப்பிலுள்ள கண்ணன் (போதீஸ்வரன்) என்பவர் எமது இயக்கப் போராளிகளால் கைது செய்யப்பட்டார். அவருக்கு துணியாகவிருந்த மெய்ப்பாதுகாவலர்கள் தப்பியோடி மறைந்தனர். இச்சம்பவம் பகிரங்கமாக சென்னை தமிழர் செய்தி நிலையத்தில் நடைபெற்றது. இந்தத் தவிர்க்க முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு எம்மை ஆளாக்கிய பொறுப்பு கழகத்தினரையே சாரும்.

இயக்கத்தின் ‘இராணுவத் தளபதி’ என்ற பட்டத் தைச் சூட்டிக்கொண்டு, ‘இராணுவ நடவடிக்கைகள்’ என்ற போர்வையில் சகோதர கொலைகளுக்கும், காடைத்தனத்திற்கும் பொறுப்பாக இயங்கியவர்களில் ஒருவர்தான் கண்ணன். இவர் முன்னர் எமது இயக்கத்தில் இருந்து இயக்கத்திற்கு துரோகம் செய்து, இயக்க ஆயுதங்களைக் களவாடி, சொத்துக்களைச் சூறையாடி இயக்கத்தை விட்டு ஓடி ஒளிந்தவர் என்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

இவரை நாம் கைது செய்து விசாரணைக்கு உட்படுத்தினோம். கழகத்தின் காடைத்தனம் இனி மேலும் தொடருமானால் அதனால் ஏற்படும் பாரதூர

சி. சிவராமா (சிவம்)

20-3-66

சுழிபுரம்

மான விளைவுகளுக்கு அவர்களே பொறுப்பேற்க வேண்டும் என கண்ணனுக்கு நாம் கடும் எச்சரிக்கை செய்தோம். எம்மால் அறிவுறுத்தப்பட்ட பின்பு அவர் விடுவிக்கப்பட்டார்.

இது ஒரு இறுதி எச்சரிக்கை நடவடிக்கையாகும். நெருப்போடு விளையாடுவது ஆபத்தானது என்பதை உணர்த்துவதற்காகவே இந்நடவடிக்கையை மேற் கொள்ள நாம் நிரப்பந்திக்கப்பட்டோம். நாம் சக போராளிகளோடு முரண்பாட்டை வளர்த்து, மோதலில் இறங்க விரும்பவில்லை. ஆனால் வீம்புக்கும், வீண் சண்டைக்கும் இழுப்பவர்களை நாம் பொறுத்துக் கொள்ளவும் போவதில்லை. கழகத்தினர் இனியாவது தமது தான்தோன்றித்தனமான போக்கை கைவிட்டு, விடுதலை அமைப்புகளோடு அன்புறவை ஏற்படுத்தி, புரிந்துணர்வை வளர்த்து உண்மையான சகோ தரத்துவ ஒருமைப்பாட்டிற்கு வழிகோலவேண்டும் என்பதே எமது ஆவல். இதுவே எமது உண்மையான நிலை. உண்மைக்கும், நேர்மைக்கும், தர்மத்திற்கும் தமிழீழ மக்கள் என்றும் ஆதரவளிப்பார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கை.

வே. பிரபாகரன்
தலைவர்
தமிழீழ விடுதலைப் புளிகள்.

அரசியல் பிரிவு,
தமிழீழ விடுதலைப் புளிகள்

சுழிபுரம் படுக காலைகளைக் கண்டத்து தமிழீழ விடுதலை அமைப் பொன்று வெளியிட்ட கண்டனம்.

எலம் சீச் யீ

EELAM NEWS

(ESTD IN 1980) POST BAG 5551, MADRAS - 600094, INDIA.

கடிதம் : 26

ஜூலை 1985

பொது மன்னிப்பு கேட்க. "தமிழ் சமீ மக்கள் விடுதலைக் கழகம்" நயாரா?

போராளிகள் வெடத்தில் கொலைபுரியும் கூட்டுமே!

சுழிபுரம் படுகொலைகளுப் பதில் என்ன?